

חוויה של נגישות - דנבר קולורדו, ארה"ב

כחלק מטיול שערכנו בחודשים מאי עד יוני 2015 במדינת קולורדו שבארצות הברית, בילינו 5 ימים בעיר דנבר. יום אחד בתחילת הטיול ועוד ארבעה ימים בסופו לפני הטיסה חזרה לישראל.

בחרתי לספר לכם באופן די מפורט על הביקור שלנו בעיר דנבר כדי לשתף אתכם בחוויה של ביקור בעיר שהיא נגישה, מזמינה ומאירת פנים גם לאנשים המתניידים בכיסא גלגלים.

אנשים עם מוגבלות אינם צריכים להיות גיבורי-על כדי לבקר בדנבר וליהנות ממה שיש לה להציע לתיירים, אורחים וגם לתושבי העיר.

תנאי הנגישות מאפשרים גם לאנשים המתניידים בכיסא גלגלים לטייל באזורים הנרחבים של מרכז העיר, ליהנות מכל מה שיש לה להציע למבקריה ולתושביה ברמת נגישות נוחה שאנחנו ממש לא מכירים בישראל.

נחתנו בשדה התעופה של דנבר בסופשבוע האחרון של חודש מאי.

המשרד להשכרת הרכב בשדה התעופה כמובן נגיש למתקשים בניידות. חדרי השירותים מסומנים בשלטי זיהוי מובלטים בצורה המתאימה לדרישות השילוט על פי התקן הישראלי החדש (לאחר שעבר הוויזיה) ת"י 1918 חלק 4, 2015. השלטים האלה כוללים גם כתב ברייל שאינו נדרש בישראל.

הגענו לדנבר בדיוק בסופשבוע של הקומיקון Comic Con, פסטיבל של תחפושות לדמויות של קומיקס. עברנו זו הייתה הפתעה של ממש. כלל לא ידענו שיש פסטיבל כזה.

עיקר אירועי הפסטיבל מתקיימים בדנבר במרכז הכנסים ובאזור התיאטרון בעיר, אך למעשה כל מרכז העיר חוגג. הרחובות מלאים במבוגרים ובילדים שרובם מחופשים. התחפושות מגוונות ועשירות אפילו העור צבוע כדי להתאים לדמות של התחפושת.

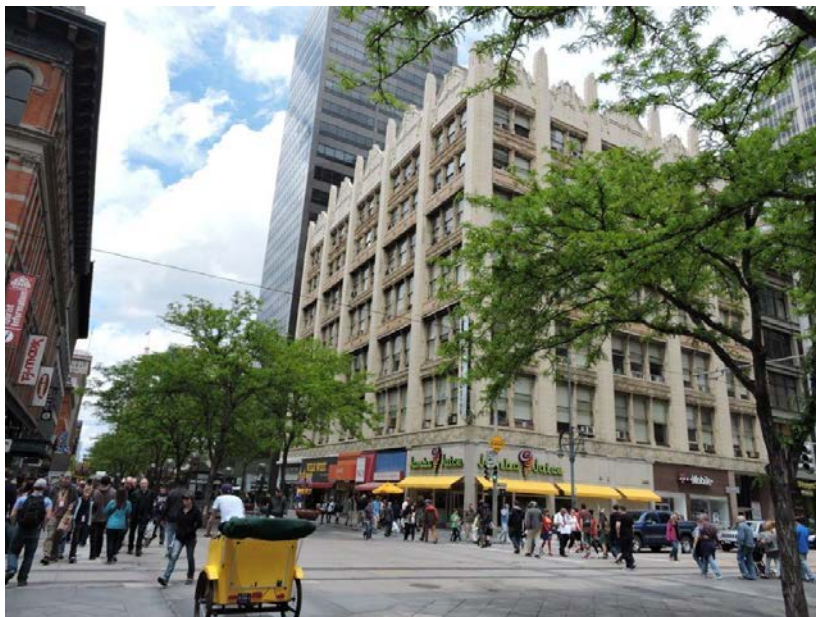
חלק מהאנשים שנראו לנו מחופשים אולי תמיד לבושים כך. כל כך הרבה מחופשים ברחובות שפשוט אי אפשר להבדיל בין המוזרים הקבועים לבין המוזרים ליום אחד.

מרכז העיר דנבר, המכסה כמה קילומטרים רבועים, נגיש לגמרי למתניידים בכיסא גלגלים: מתחנת הרכבת ה- Union Station לאורך המרכז המסחרי של רחוב 16 והרחובות החוצים כולל אזור התיאטרון ומרכז הכנסים ועד לאזור של המוזיאון לאמנות, הספרייה העירונית ובית הממשל (הקפיטול).

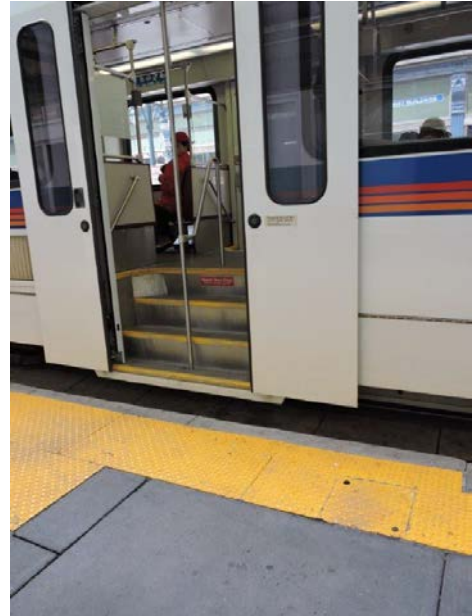
המדרכות, כמעט בכל המקומות לא רק נגישות אלא גם נוחות להולכים ולמתניידים בכיסא גלגלים כיוון שהן עשויות ממשטחי בטון (ולא מרצפות בודדות או אבנים משתלבות). בכל מעבר חציה יש הנמכת מדרכה. תענוג אמיתי וממש מעורר קנאה.

ברחוב 16 שהוא הרחוב המסחרי במרכז העיר, מדרכות נוחות ולאורכן חנויות של כל הרשתות הגדולות והקטנות, בתי קפה ומסעדות. במרכז הרחוב שדרה להולכי רגל.

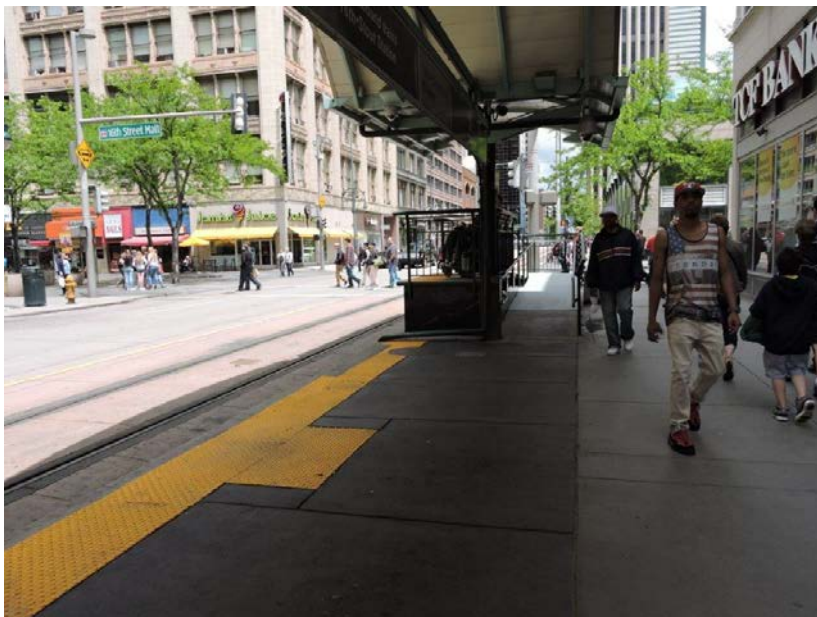

לאורך כ- 2 ק"מ ברחוב 16, משני צידי השדרה, נוסעים הלוך ושוב אוטובוסים שעוצרים בכל פינת רחוב. אפשר לעלות ולרדת היכן שרוצים ללא הגבלה. הנסיעה באוטובוס היא חינם לכולם. כל האוטובוסים האלה ובכלל כל האוטובוסים בעיר נגישים. אדם בכיסא גלגלים עומד בתחנה יחד עם הנוסעים האחרים. נהג האוטובוס עוצר בתחנה סמוך למדרכה, יוצא מהאוטובוס, פותח את הרמפה שבדלת הסמוכה והאדם בכיסא הגלגלים נכנס ללא כל קושי לאוטובוס. הנהג לרוב שואל היכן הנוסע בכיסא הגלגלים ירצה לרדת וכשמגיע לתחנה המבוקשת שוב יוצא מהאוטובוס ופותח את הרמפה עבור הנוסע.

בעיר נוסעת רכבת קלה עילית.

בתחנות הרכבת הקלה יש מבנה קטן עם רמפה שמאפשרת לאדם בכיסא גלגלים (גם למשתמשים ברולטור, או לנוסעים עם עגלת תינוק) להמתין לרכבת על משטח מוגבה.

הרכבת עוצרת במקום קבוע (מסומן) כך שהמשטח המוגבה נמצא בדיוק מול הדלת המתאימה ממנה יוצא משטח אופקי קצר המגשר על המרווח בין פנים הרכבת לבין משטח התחנה המוגבה, כך שהנוסע בכיסא הגלגלים או המתקשה בהליכה יכול להיכנס ישירות לרכבת ללא הפרש מפלסים.

מכונות הכרטוס בתחנות הרכבת הקלה הן מכונות נגישות המתאימות לשימוש של אדם עומד, לשימוש של אדם בכיסא גלגלים ולשימוש של אדם הזקוק להנחיה קולית או מישושית כדי לרכוש כרטיס.

בקצהו האחד של מרכז הקניות של רחוב 16 נמצאת תחנת אוטובוס מרכזית ותחנת הרכבות (הרגילות והרכבת הקלה). התחנה המרכזית צמודה למבנה ה- Union Station. זהו מבנה יפה וישן בן כ-200 שנה ששופץ וכיום יש בו מלון מפואר, מרכז קניות והרבה מסעדות. יופי של מקום, כולל הרחבה הגדולה שלפניו.

תחנת האוטובוסים החדשה כולה תת-קרקעית, והכל נגיש. תחנות הרכבת והרכבת הקלה הן תחנות עיליות. וכמובן הכל נגיש, הרחבה, המבנה, תחנות האוטובוסים ותחנות הרכבת, המסעדות, יש שירותים נגישים (שירותי נכים) ושירות אנושי אדיב וחייכני בכל מקום. הנאה צרופה. ואכן בכל מקום מסתובבים גם אנשים עם מוגבלות, עם רולטורים, בכיסא גלגלים, עם מקל נחייה.

במרחק של 2 ק"מ פחות מהקצה השני של מרכז הקניות ברחוב 16 נמצאים פארק גדול, מוזיאון דנבר, הספרייה העירונית ובניין הקפיטול. הדרכים מרחוב 16 לאזור זה נגישות למתניידים בכיסא גלגלים.

לאחר יום הפסטיבל בדנבר יצאנו לשלושה שבועות של טיול פארקים ונופים ברחבי קולורדו. הטיול כלל גם ביקור קצר באריזונה וביוטה.

בסיום של טיול הפארקים והנופים בקולורדו חזרנו לדנבר בצהרי יום שישי אמצע חודש יוני. יופי של מזג אוויר קידם את פנינו. העיר הזו ממש חייכה אלינו.

החדר במלון בקומה 21 עם נוף נהדר על העיר. המלון במרכז העיר כך שטיילנו הרבה ברחבי העיר ללא המכונת כשאני בכיסא גלגלים.

אחרי בילוי בחנות ספרים Barnes and Noble במרכז העיר ובחנות ספרים נוספת אליה נסענו כדי למצוא כמה ספרים נוספים שחיפשתי, עלינו על האוטובוס החופשי ונסענו לאורך המול ברחוב 16 עד ה- Union Station. יום שישי אחרי הצהרים, ברחוב המון אנשים בכל צבע ובכל גיל. אפילו כלבים שישבו בתוך עגלות תינוק היו שם. באמת. הכל נראה כמו חגיגה גדולה.

לקראת הערב הלכנו לאורך רחוב 16 בדרכנו חזרה לכיוון המלון. בדרך נגנה תזמורת גדולה בעוצמה אדירה שירים מוכרים. עשרות אנשים עמדו ברחוב, שרו עם הזמרות ופשוט רקדו בהנאה. וכמובן, מכיוון שזהו רחוב נגיש היו בקהל גם כמה אנשים בכיסאות גלגלים שהגיעו בכוחות עצמם לאזור הקרוב לתזמורת המנגנת.

נשארנו בדנבר עוד שלושה ימים.

ביקרנו במוזיאון לאמנות Denver Art Museum. מבנה מיוחד, נגיש כמובן.

במוזיאון הוצגה לזמן קצר תערוכה יפה מאד, מתחלפת, של ציורים ופסלים של ז'אן מירו (אסור לצלם).

מבין התערוכות הקבועות במוזיאון אהבתי מאד את התערוכה של תרבות ואמנות אינדיאנית שמוצגת בצורה יפה ואסתטית במיוחד.

במשך ימי הביקור בדנבר נכנסנו מדי פעם לעוד הצצה בספרים ולשתיית קפה בבית הקפה שבחנות הספרים Barnes and Noble. חנויות הספרים האלה הן תענוג אמיתי, הן מסודרות יפה ומעניין ויש בהן בית קפה שמאפשר אפילו לעיין בנוחות בספר טרם קנייה.

ביקרנו בגנים הבוטניים של דנבר, ביום א' שמשי ונעים אחרי הצהריים. המקום לא מרשים במיוחד אבל היה ממש נעים לטייל שם וגם ליהנות מהקהל שכלל הרבה משפחות, שלושה דורות.

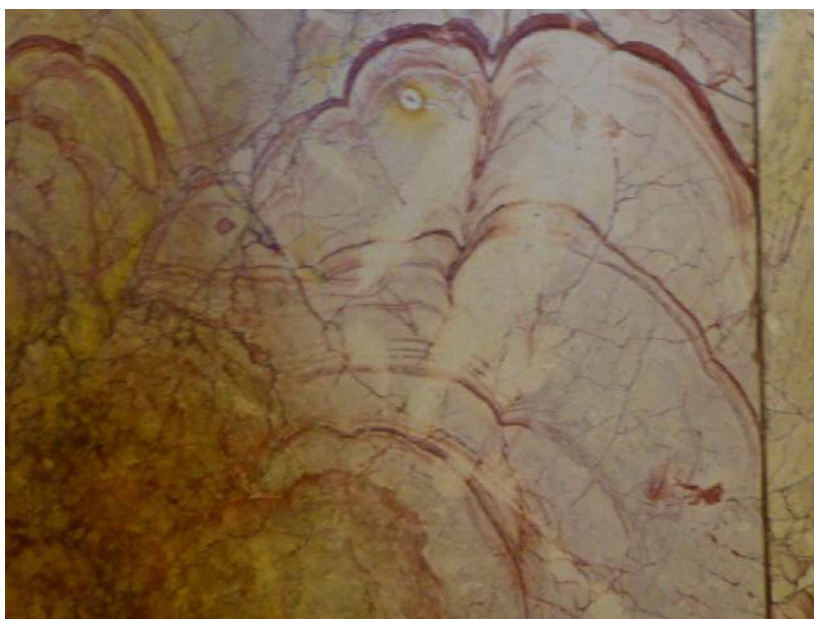

ביקרנו בבניין הקפיטול של דנבר. את הגג שלו בצורת כיפת הזהב (ציפוי של זהב אמיתי) ראינו היטב מחדרנו במלון. הבניין בן כ-200 שנה, יופי של בניין המשמש גם כיום את הממשל בדנבר. הצטרפנו לאחד הסיורים המאורגנים שמתקיימים (ללא תשלום) במקום. כל פרט בבניין מושקע ומקושט במתכת ובעץ ובזהב.

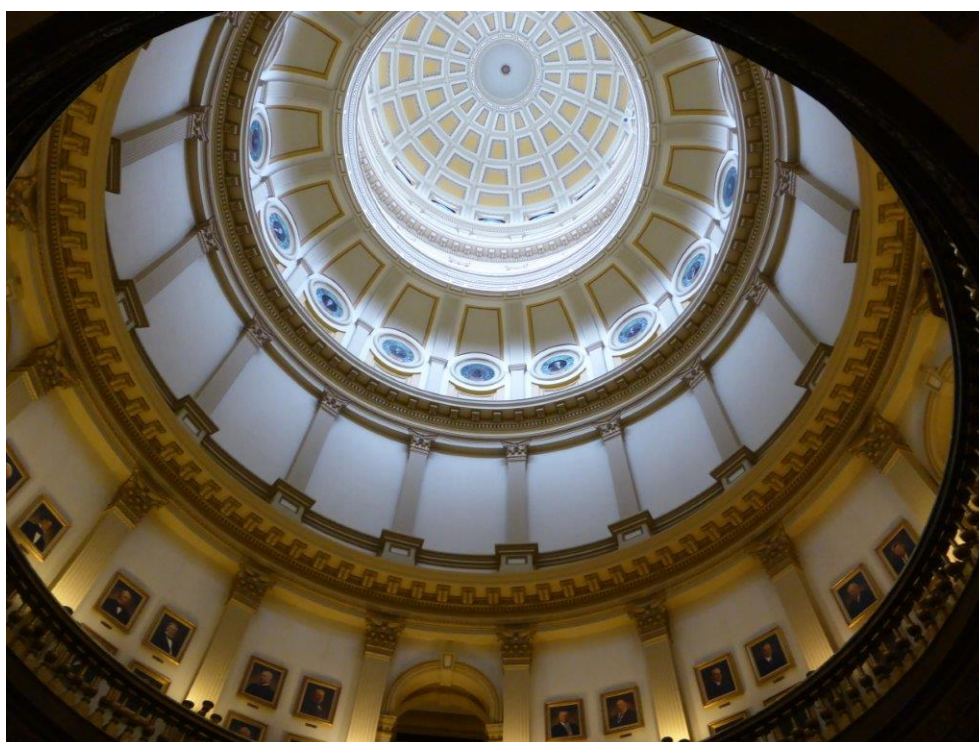

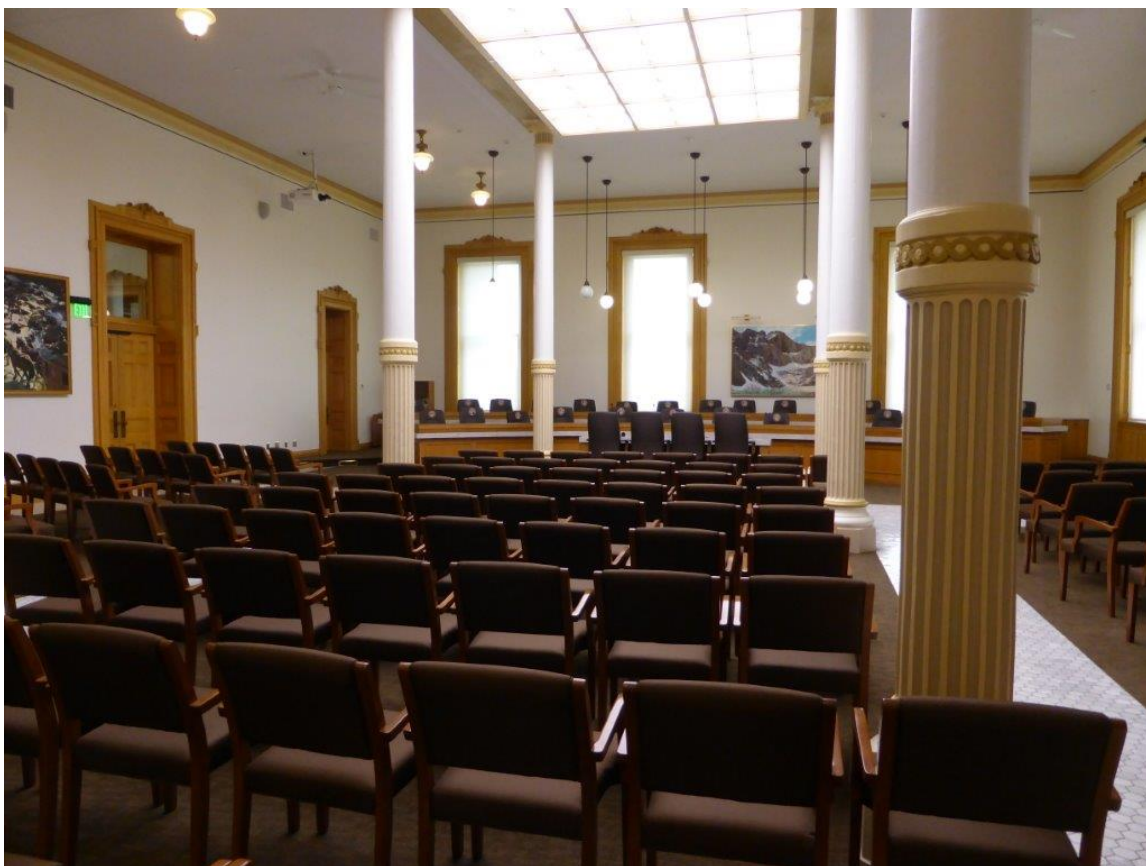
שיש מיוחד מקולורדו בגוונים שונים עם עיצובים מסתוריים של הטבע מצפה חלק מהקירות והעמודים.
את השיש הזה לא ניתן להשיג עוד בשום מקום.

בכל מקום שנתקלנו במדרגות במהלך הסיור הגיע מלווה נוסף למדריך כדי ללוות אותי למעלון שהוביל אותי בכיסא הגלגלים שלי למפלס הבא.

שתי הקומות העליונות, מהן רואים מקרוב את הפנים של כיפת הגג אינן נגישות ולכן כאשר הסיור המשיך לקומות אלה הגיעו גברת וגבר חביבים ולקחו אותנו לסיור מיוחד בתוך כל האולמות שהיו סגורים בסיור הכללי כדי שנוכל להיכנס ולהתרשם.

באחד הערבים, בהמשך ליום חמים ושמשי, התחילה סערת ברקים ורעמים דקות ספורות לאחר שנכנסנו למלון שלנו. צפינו בברקים ובקשת הכפולה היפה שנוצרה בשמיים מחדרנו בקומה ה-21. איזה יופי.

בדרך לשדה התעופה הספקנו לעצור באחד הפרברים של דנבר בחנות חרוזים שמצאתי באינטרנט כדי לקנות עוד כמה חרוזים של אבני חן למחרוזות שאני אוהבת להכין לעצמי. בחנות החרוזים ששכנה בהנגר באחד מפרברי דנבר, אזור ממש לא מפואר, היה מבחר אדיר של חרוזים וכל הקשור בהם ובאופן מפתיע או לא כל כך מפתיע החנות הייתה לגמרי נגישה (כולל המעברים בין ארונות התצוגה ותא שירותים נגיש).

חזרתי הביתה בהרגשה של התרוממות רוח, מתוך הידיעה שכאשר הסביבה נגישה ומאפשרת, גם גבולות שנראו עד כה כמובנים מאליהם כגבולות שבשום אופן לא ניתן יהיה לעבור אותם, אפשר שפשוט לא יהיו קיימים כלל.